

บทที่ 3

ผลการวิจัย

จากการใช้แบบจำลอง VIC-2L และแบบจำลอง Routing หาปริมาณน้ำท่าในลุ่มน้ำทະເລສາບ ลงมาผ่านตาก ดังรายละเอียดการศึกษาซึ่งแสดงไว้ในบทที่ 2 ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1) ในส่วนของแบบจำลอง VIC-2L พนว่าค่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปริมาณน้ำท่าของลุ่มน้ำทະເລສາບลงมา คือ ค่าตัวแปรของความชื้นในดินที่จุดวิกฤต (Wcr) และค่าตัวแปรของความชื้นในดินที่จุด wilting point (Wpwp) โดยกำหนดให้มีโดยค่าประมาณ (ดูคำอธิบายในหัวข้อ 1 ในบทที่ 4) ดังนี้

$$Wcr \sim 0.84 * \text{field capacity} \text{ ของดินแต่ละชั้น}$$

$$Wpwp \sim 1.1 * \text{wilting point} \text{ ของดินแต่ละชั้น}$$

และกำหนดค่าตัวแปรอื่น ๆ (Liang et al. 1994) ดังนี้

$$\beta = 0.008$$

$$Dm = 8.2 \text{ มิลลิเมตร/วัน}$$

$$Ds = 7.7 * 10^{-5}$$

$$Ws = 0.96$$

- 2) การปรับค่าตัวแปรของแบบจำลอง Routing ในแต่ละลุ่มน้ำย่อย ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรที่ต้องปรับค่า 2 ค่า ในสมการ 1-12 (ในบทที่ 1) คือ

R คือ สัดส่วนของ runoff ในแต่ละ grid ที่สามารถไหลได้ นอกเหนือจากส่วนที่ถูกจำกัดโดยปัจจัยอื่น ๆ เช่น ฝาย ช่างเก็บน้ำ และส่วนที่ถูกนำไปใช้

B คือ สัดส่วนของ baseflow ในแต่ละ grid ที่สามารถไหลได้ นอกเหนือจากส่วนที่ถูกจำกัดโดยปัจจัยอื่น ๆ เช่น ฝาย ช่างเก็บน้ำ และส่วนที่ถูกนำไปใช้

ในการศึกษาแบบลุ่มน้ำย่อย (ตามข้อมูลน้ำท่าจากภาคสนามที่มี) ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) ลุ่มน้ำย่อยที่มีข้อมูลน้ำท่าเพื่อใช้ในการ calibrate และ verify คือ

- ลุ่มน้ำย่อยคลองนาทอม
- ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าเขียว
- ลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ
- ลุ่มน้ำย่อยคลองอู่ตะเภา

2) ลุ่มน้ำย่อยที่ไม่มีข้อมูลน้ำท่าเพื่อใช้ในการ calibrate และ verify คือ

- ลุ่มน้ำย่อยคลองป่าพะยอม
- ลุ่มน้ำย่อยคลองปานบอน
- ลุ่มน้ำย่อยคลองพรุพ้อ

จากการ calibrate และ verify พบว่าผลการจำลองการไหลของน้ำท่าในปีแรกไม่ได้มาก ซึ่งคาดว่า่น่าจะเนื่องจากแบบจำลองยังไม่เข้าสู่ภาวะสมดุล แต่หลังจากนั้นผลของการจำลองให้ค่าจากการคำนวณสอดคล้องกับการตรวจวัดในภาคสนาม ผลการ calibrate และ verify ตัวแปรต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากการตรวจวัดจริงที่สถานีตรวจวัดน้ำท่า สรุปไว้ในตาราง 3-1 ดังรายละเอียดและผลการทำนายน้ำท่าที่ปากคลองต่าง ๆ ในทุกลุ่มน้ำย่อย ซึ่งจะกล่าวต่อไป

ตาราง 3-1 ค่าตัวแปรที่ได้จากการ calibrate กับข้อมูลน้ำท่าที่ได้จากการตรวจวัดจริง

ลุ่มน้ำย่อย	Wcr	Wpwp	R	B
คลองนาทอม			0.3	0.3
คลองท่าเขียว	0.84 * filed capacity	1.1 * wilting point	1	1
คลองรัตภูมิ	ของดินแต่ละชั้น	ของดินแต่ละชั้น	0.6	0.7
คลองอู่ตะเภา			0.7	0.7

Wcr ค่าตัวแปรของความชื้นในดินที่จุดวิกฤต

Wpwp ค่าตัวแปรของความชื้นในดินที่จุด wilting point

R คือ สัดส่วนของ runoff ในแต่ละ grid ที่สามารถไหลได้ นอกเหนือจากส่วนที่ถูกจำกัดโดยปัจจัยอื่น ๆ เช่น ฝาย อ่างเก็บน้ำ และส่วนที่ถูกนำไปใช้

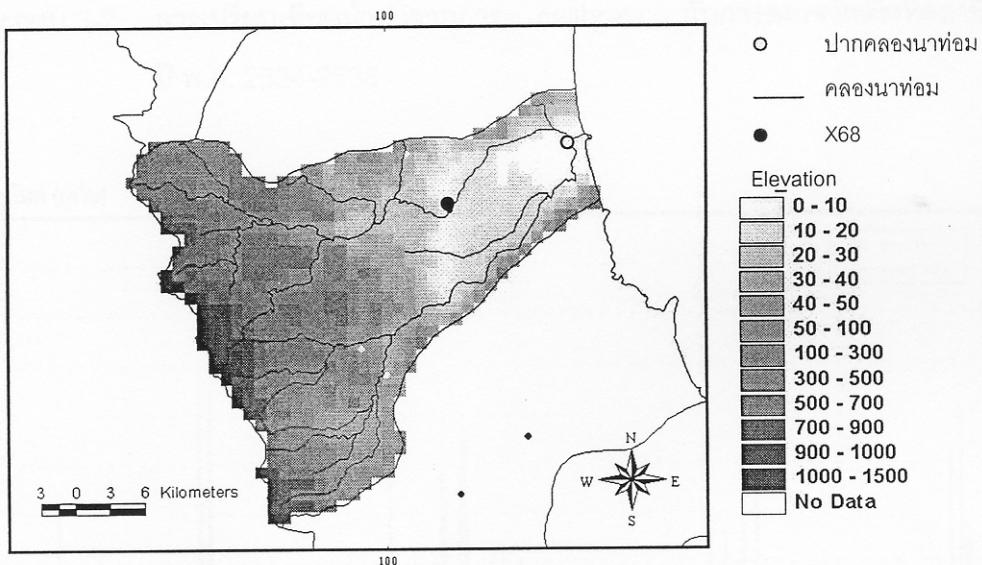
B คือ สัดส่วนของ baseflow ในแต่ละ grid ที่สามารถไหลได้ นอกเหนือจากส่วนที่ถูกจำกัดโดยปัจจัยอื่น ๆ เช่น ฝาย อ่างเก็บน้ำ และส่วนที่ถูกนำไปใช้

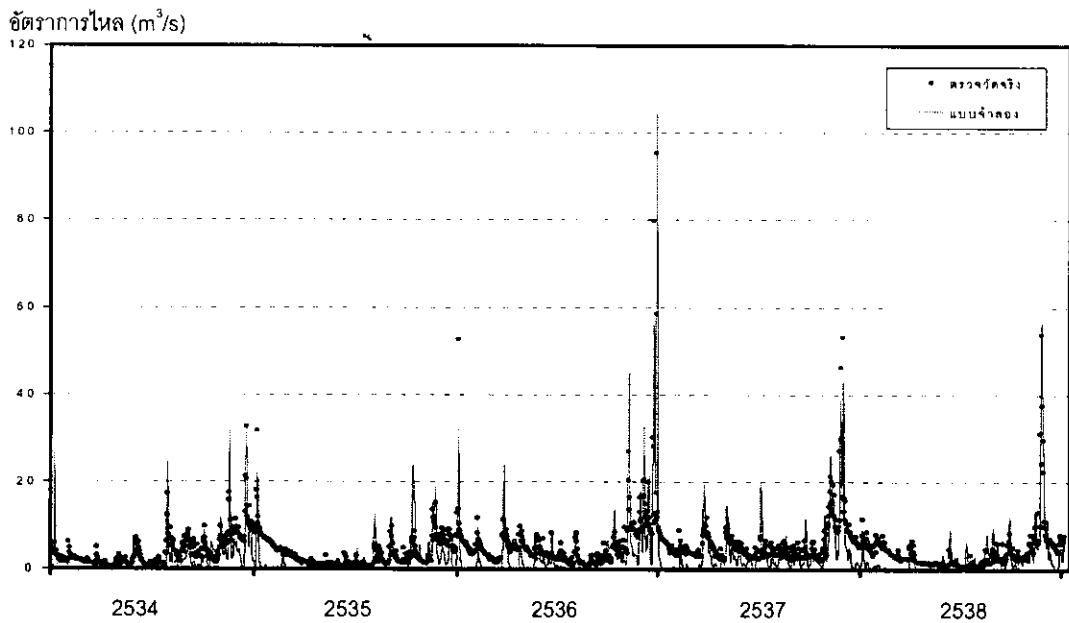
1. ลุ่มน้ำย่อยที่มีข้อมูลน้ำท่าเพื่อใช้ในการ calibrate และ verify

1.1 ลุ่มน้ำย่อยคลองนาท่อม

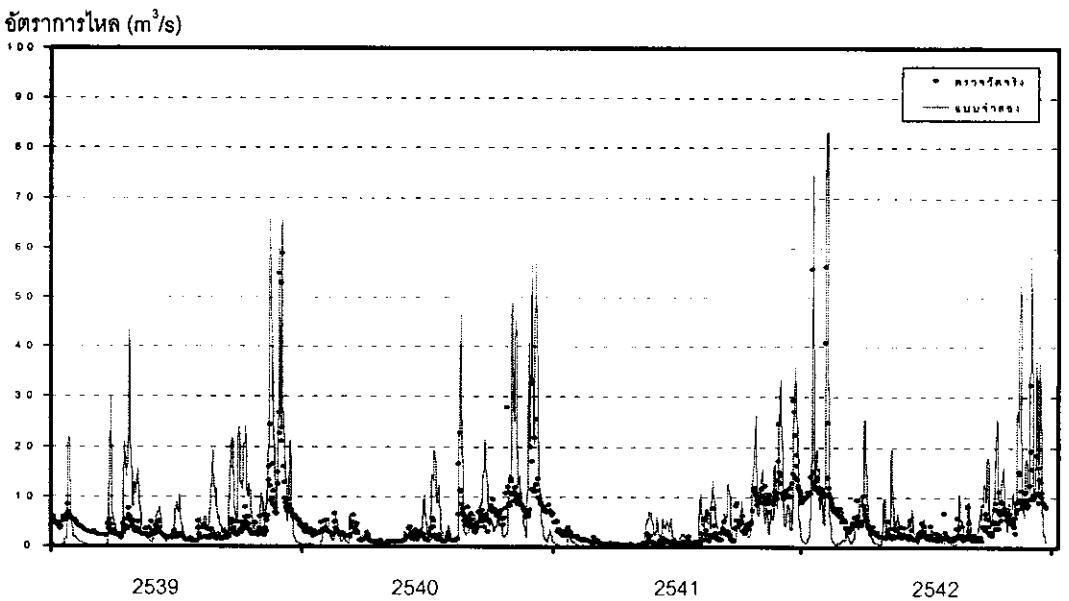
ลุ่มน้ำย่อยคลองนาท่อม (ภาพประกอบ 3-1) หลังจากปรับตัวแปรของแบบจำลอง Routing ในขั้นตอนการ calibrate พบว่าค่าตัวแปร $R = 0.3$ และ $B = 0.3$ ให้ผลดีที่สุด ผลการ calibrate กับข้อมูลจากการตรวจวัดจริงในปี พ.ศ. 2534-2538 ที่สถานี X68 แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-2 และผลการ verify กับข้อมูลปี พ.ศ. 2539-2542 แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-3

เมื่อใช้ค่าตัวแปรที่ผ่านการ calibrate และ verify ทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองนาท่อมระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่า ดังแสดงในภาพประกอบ 3-4

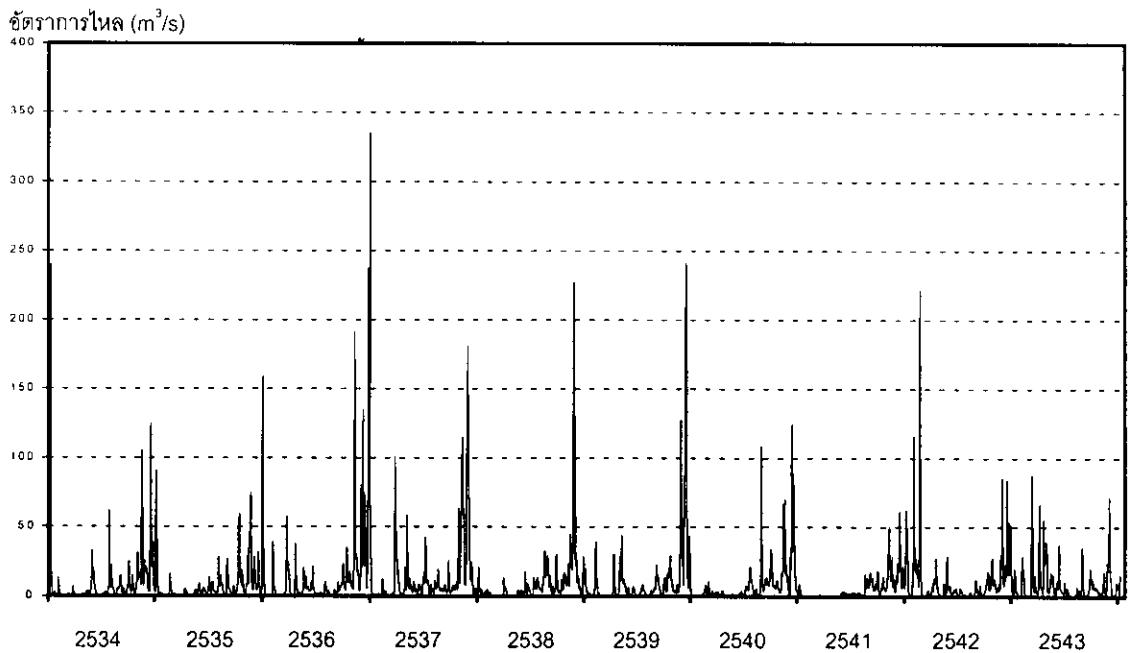

ภาพประกอบ 3-2 การเปรียบเทียบน้ำท่าจาก การ calibrate กับการตรวจวัดจริงที่สถานี X68 ปี พ.ศ. 2534-2538

ภาพประกอบ 3-3 การเปรียบเทียบน้ำท่าจาก การ verify กับการตรวจวัดจริงที่สถานี X68 ปี พ.ศ. 2539-2542

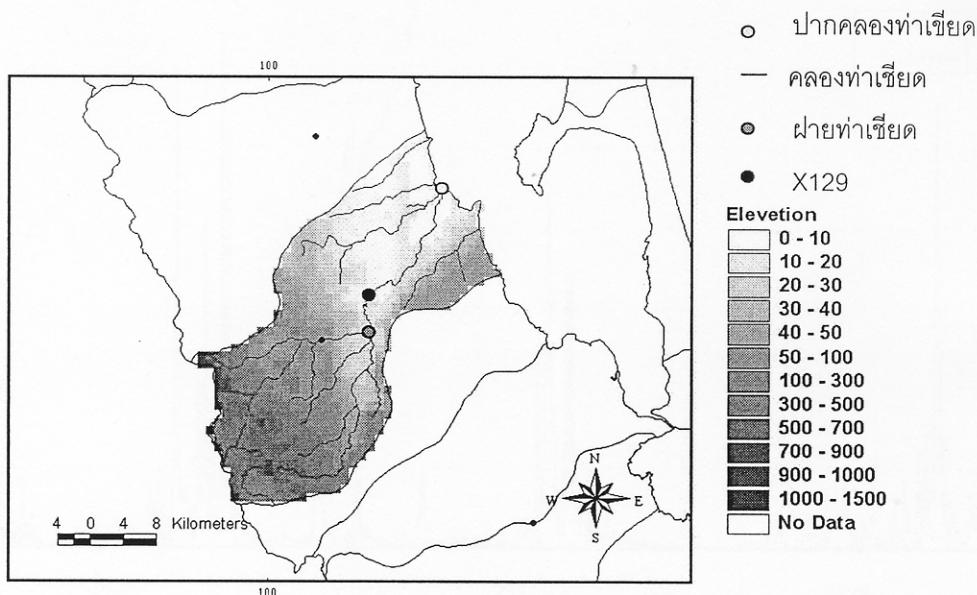

ภาพประกอบ 3-4 การทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองนาทอม ปี พ.ศ. 2534-2543

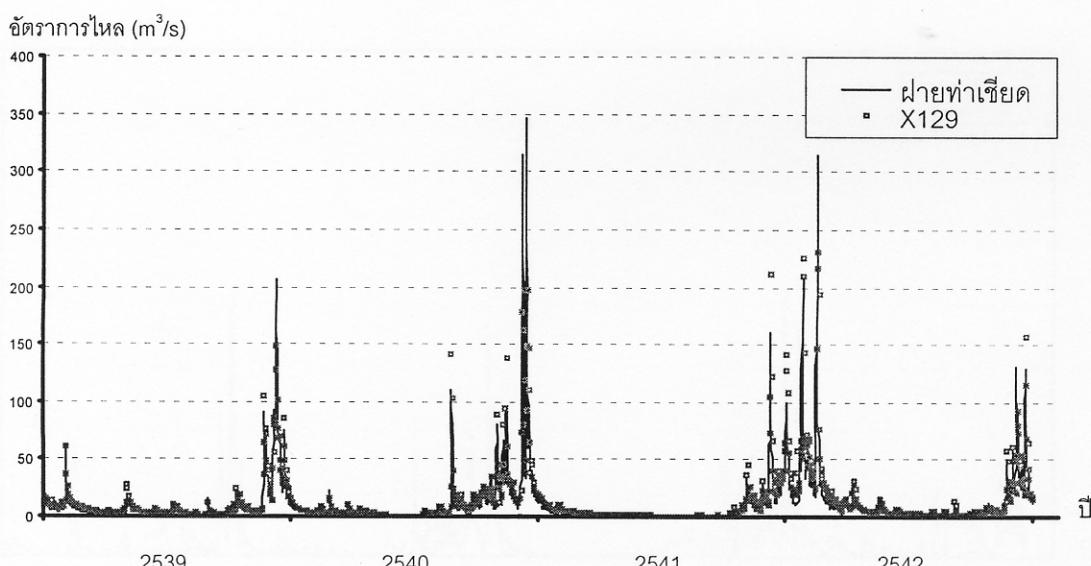
1.2 ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าเชียด

ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าเชียด มีฝายท่าเชียดตั้งอยู่ในลุ่มน้ำเหนือสถานีวัดน้ำ X129 (ภาพประกอบ 3-5) จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ฝายท่าเชียด พบว่าการบันทึกค่าอัตราการไหลของน้ำที่ฝายท่าเชียด มีความถี่ในการบันทึกข้อมูลในแต่ละวันมากกว่าสถานีวัดน้ำ X129 โดยเฉพาะในช่วงที่ฝนตกมาก จึงน่าจะเป็นตัวแทนข้อมูลน้ำท่ารายวันที่ดีกว่า จากการเปรียบเทียบข้อมูลน้ำท่าระหว่างที่สถานี X129 กับฝายท่าเชียด (ภาพประกอบ 3-6) พบว่ามีความแตกต่างกันของปริมาณน้ำท่าอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงใช้ข้อมูลน้ำท่าจากฝายท่าเชียดในการ calibrate และ verify หลังจากปรับตัวแปรของแบบจำลอง Routing ในขั้นตอนการ calibrate พบว่าค่าตัวแปร $R = 1$ และ $B = 1$ ให้ผลดีที่สุด ผลการ calibrate กับข้อมูลจากการตรวจวัดจริงในปี พ.ศ. 2536-2538 ที่สถานีฝายท่าเชียด แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-7 และผลการ verify กับข้อมูลปี พ.ศ. 2539-2542 แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-8

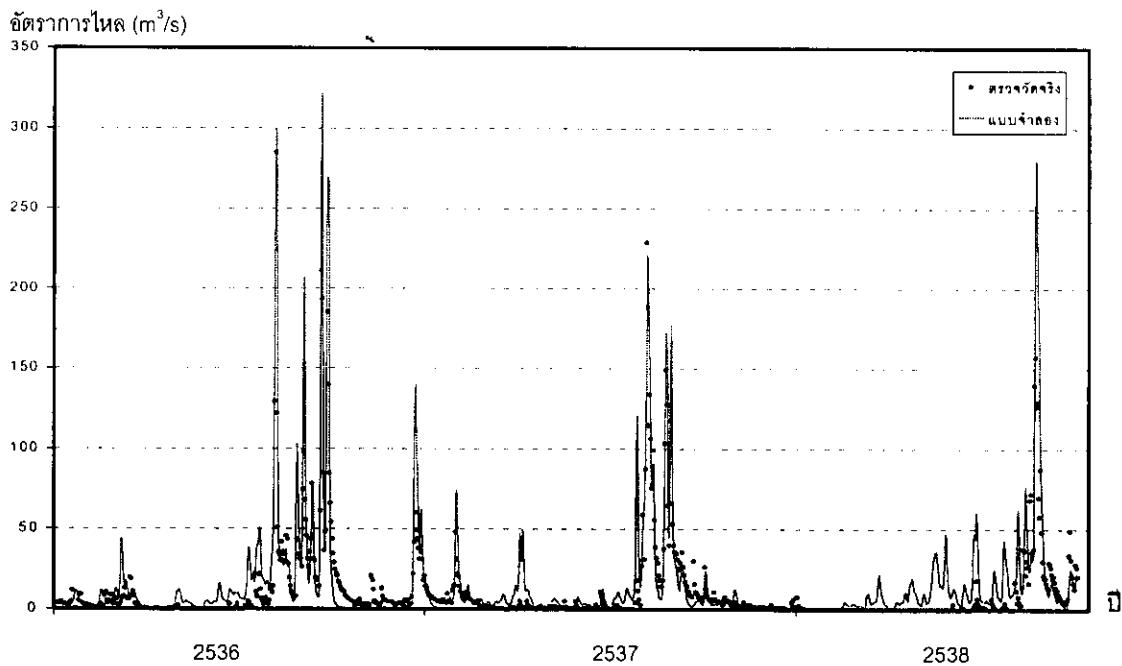
เมื่อใช้ค่าตัวแปรที่ผ่านการ calibrate และ verify ทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองท่าเชียด ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่า ดังแสดงในภาพประกอบ 3-9

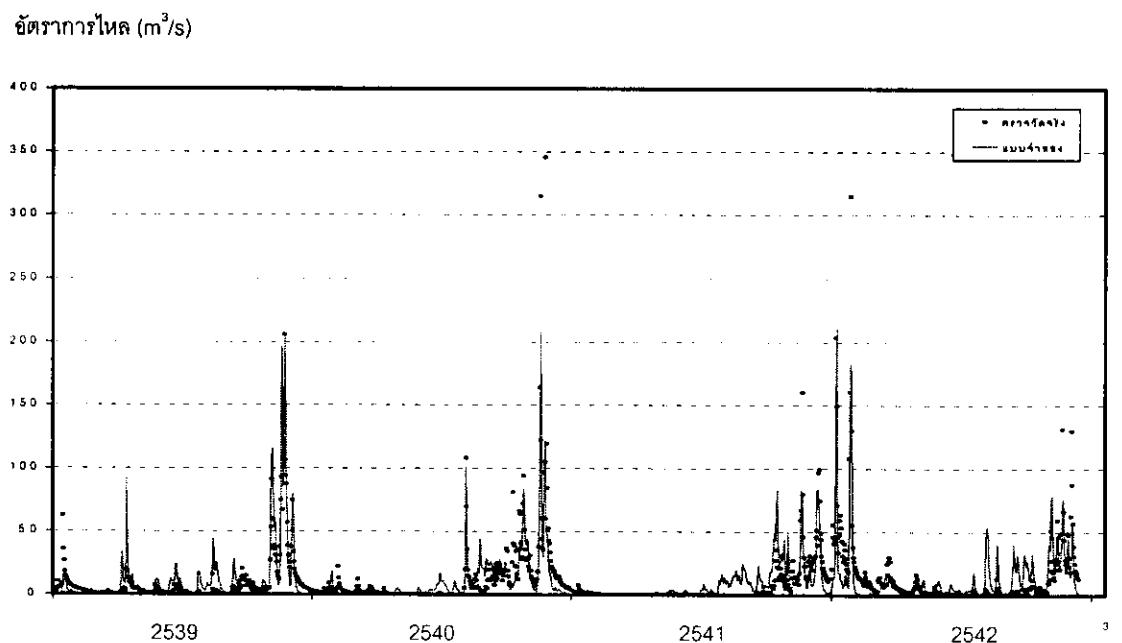
ภาพประกอบ 3-5 ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าเชี่ยด

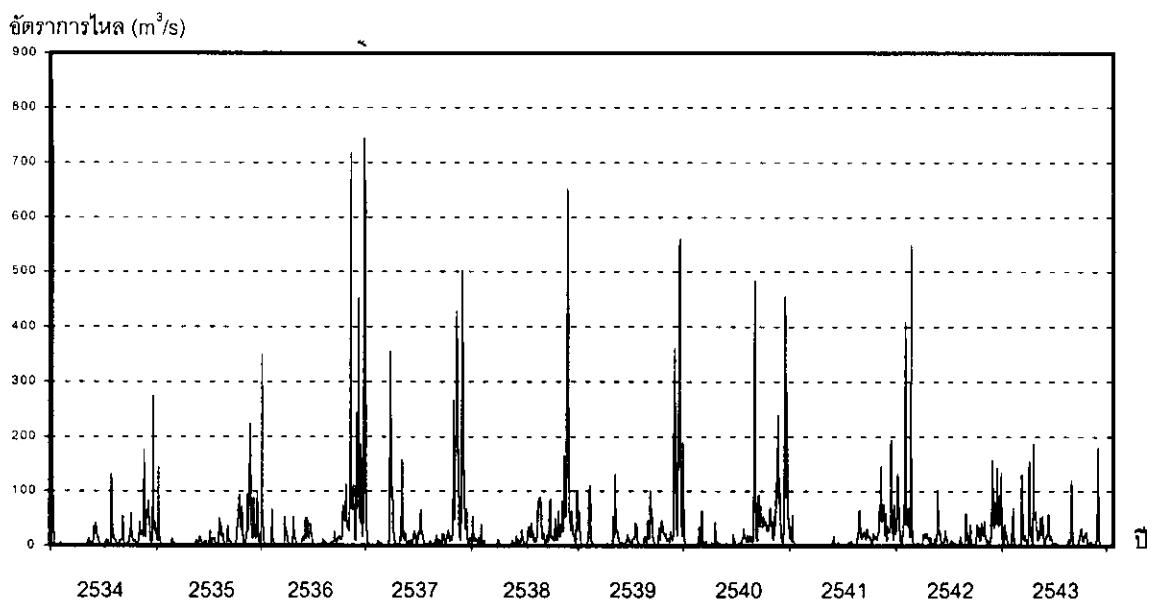
ภาพประกอบ 3-6 การเปรียบเทียบปริมาณน้ำท่าที่สถานี X129 กับสถานีฝายท่าเชี่ยด
ปี พ.ศ. 2539-2542

ภาพประกอบ 3-7 การเปรียบเทียบน้ำท่าจาก การ calibrate กับการตรวจวัดจริงที่สถานีฝายท่าเขียวด ปี พ.ศ. 2536-2538

ภาพประกอบ 3-8 การเปรียบเทียบน้ำท่าจาก การ Verify กับการตรวจวัดจริงที่สถานีฝายท่าเขียวด ปี พ.ศ. 2539-2542

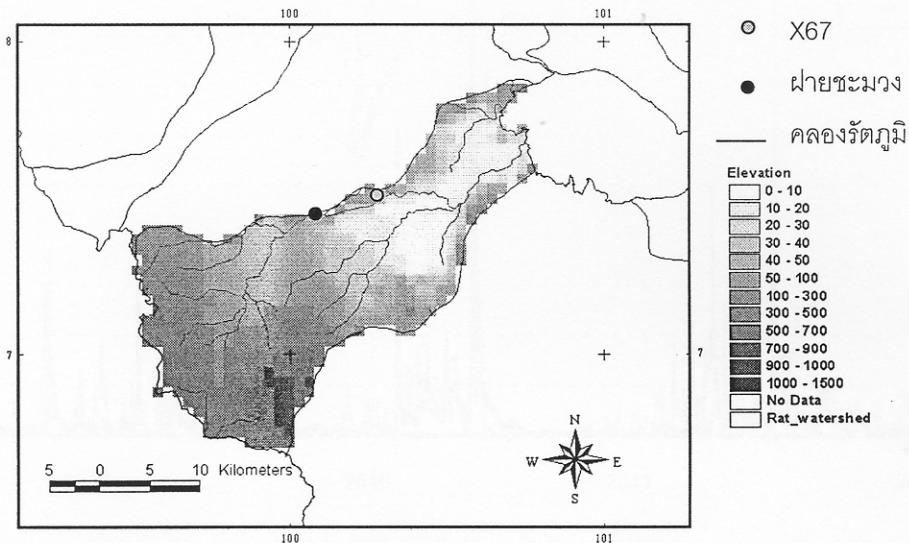

ภาพประกอบ 3-9 การคำนายน้ำท่าที่ปากคลองท่าเรียด ปี พ.ศ. 2534-2543

1.3 ลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ ภาพประกอบ 3-10

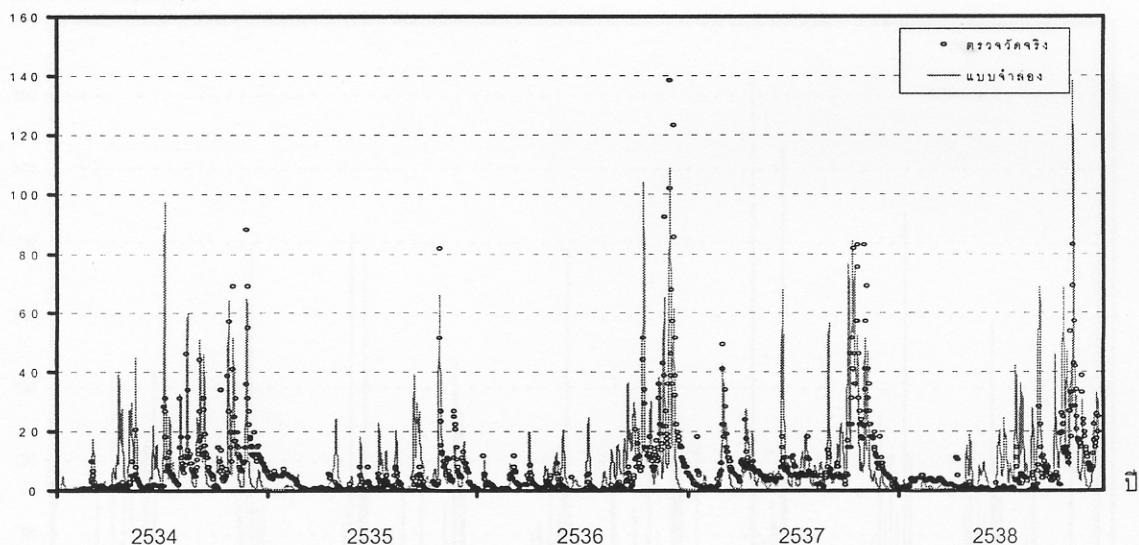
ลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ มีลักษณะคล้ายกับลุ่มน้ำย่อยคลองท่าเรียด คือ มีฝายชะลอตั้งอยู่เหนือสถานีวัดน้ำ X67 จึงใช้ข้อมูลน้ำท่าที่ฝายซึ่งมีการบันทึกข้อมูลถูกกว่าในการ calibrate และ verify หลังจากปรับตัวแปรของแบบจำลอง Routing ในขั้นตอนการ calibrate พบว่าค่าตัวแปร $R = 0.6$ และ $B = 0.7$ ให้ผลดีที่สุด ผลการ calibrate กับข้อมูลที่ตรวจวัดจริงในปี พ.ศ. 2534-2538 ที่สถานีฝายชะลอ แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-11 และผลการ verify กับข้อมูลปี พ.ศ. 2539-2542 แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-12

เมื่อให้ค่าตัวแปรที่ผ่านการ calibrate และ verify คำนายน้ำท่าที่ปากคลองรัตภูมิระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่า ดังแสดงในภาพประกอบ 3-13

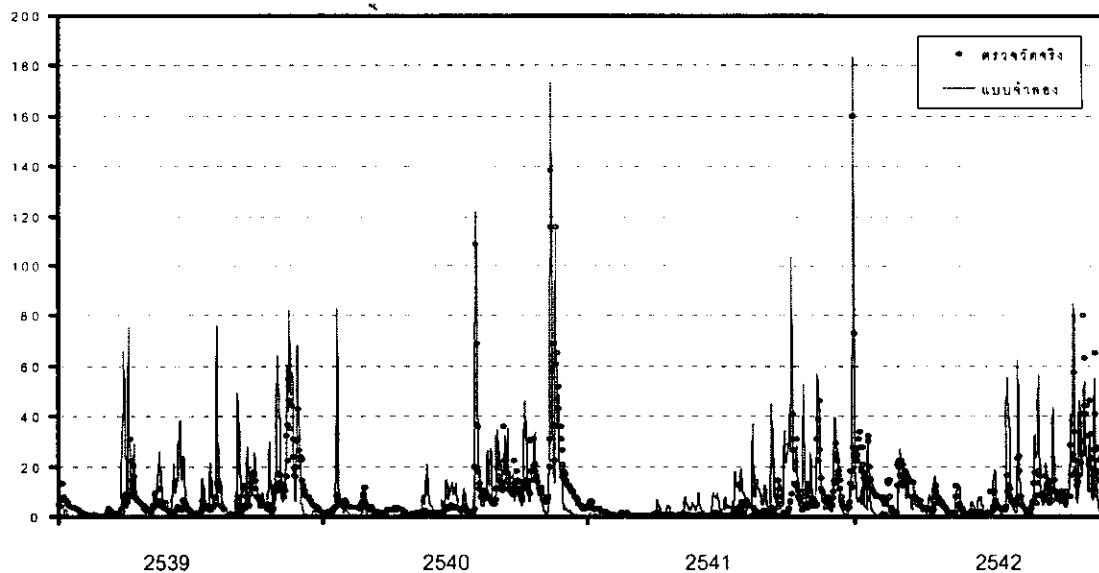
ภาพประกอบ 3-10 ลุ่มน้ำย่อยคลองรัตนโกสินทร์

อัตราการไหล (m^3/s)

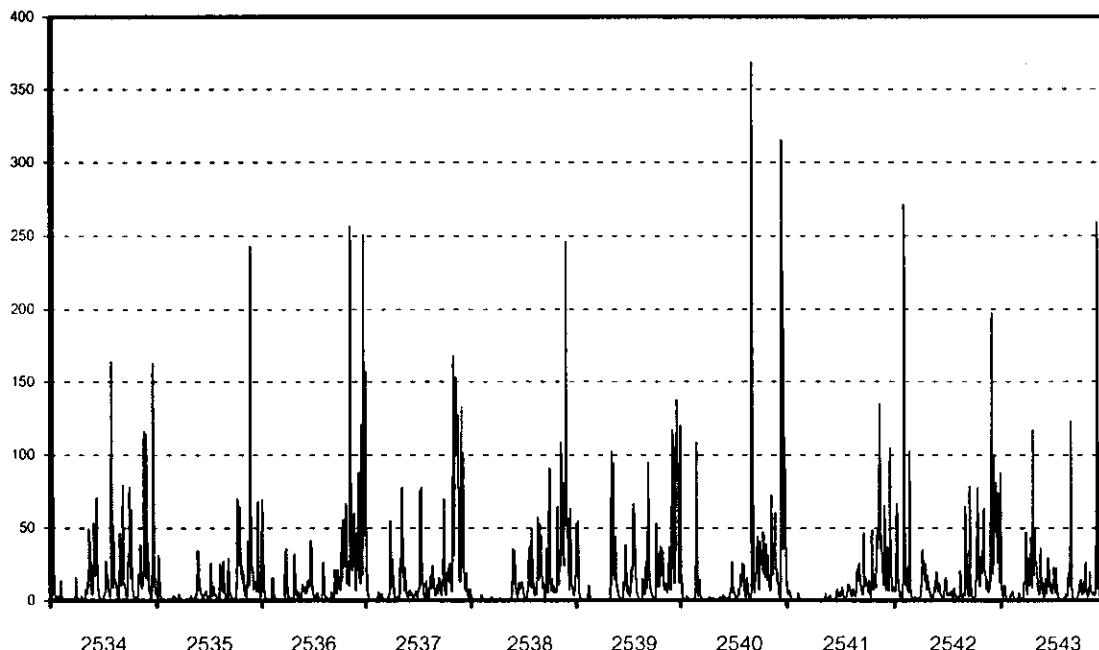
ภาพประกอบ 3-11 การเปรียบเทียบนำท่าจากการ calibrate กับการตรวจวัดจริงที่ฝ้ายชะมวง ปี พ.ศ. 2534-2538

ขัตตราการไหล (m^3/s)

ภาพประกอบ 3-12 การเปรียบเทียบน้ำท่าจากกิจการ verify กับการตรวจวัดจริงที่ฝายชะลุง
ปี พ.ศ. 2539-2542

ขัตตราการไหล (m^3/s)

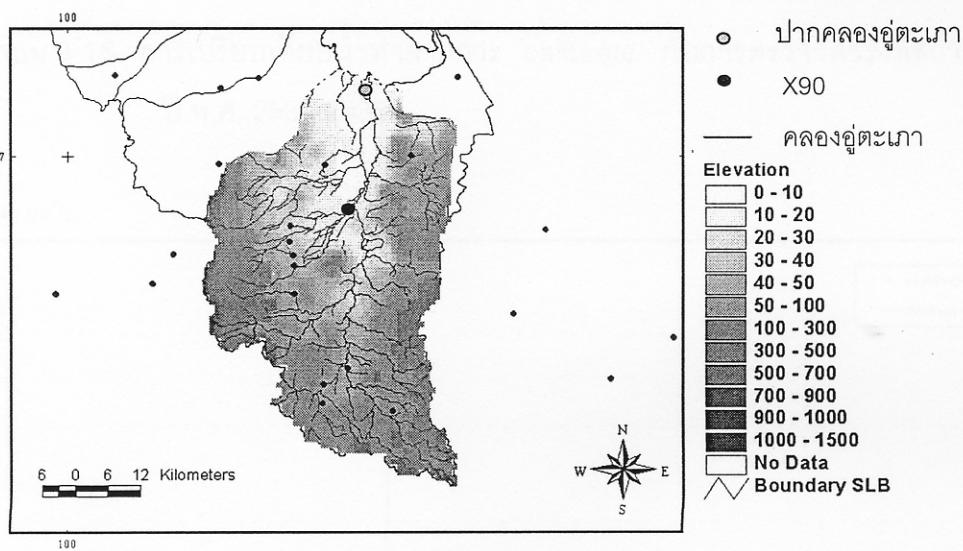

ภาพประกอบ 3-13 การทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองรัตภูมิ ปี พ.ศ. 2534-2543

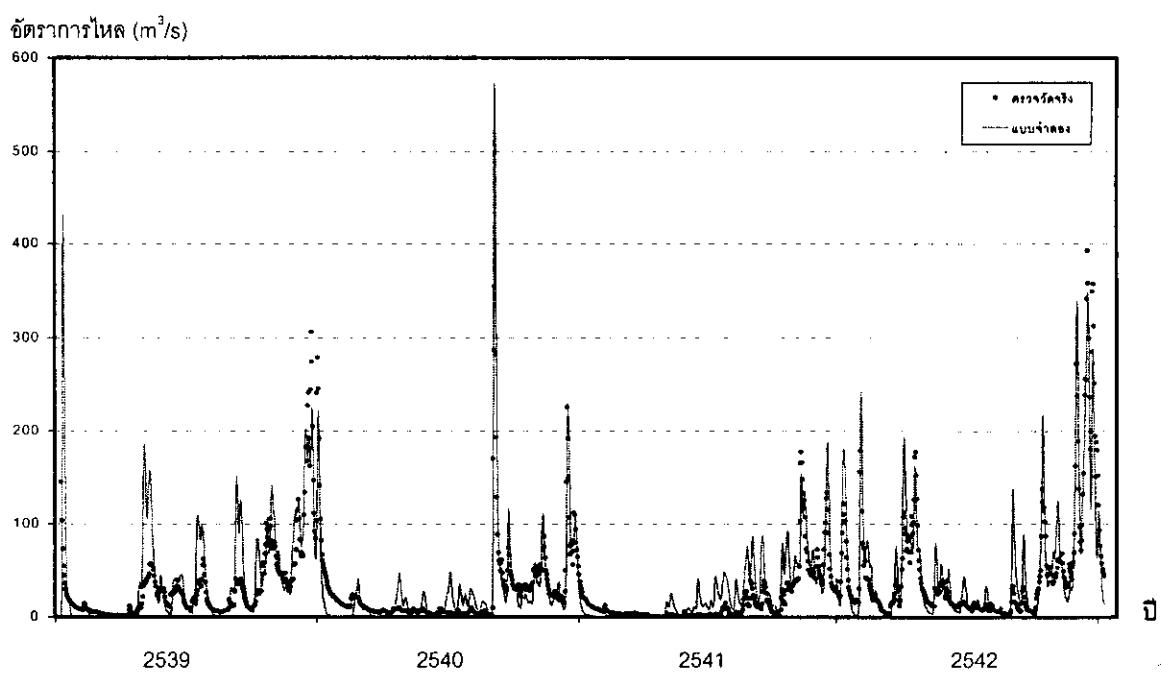
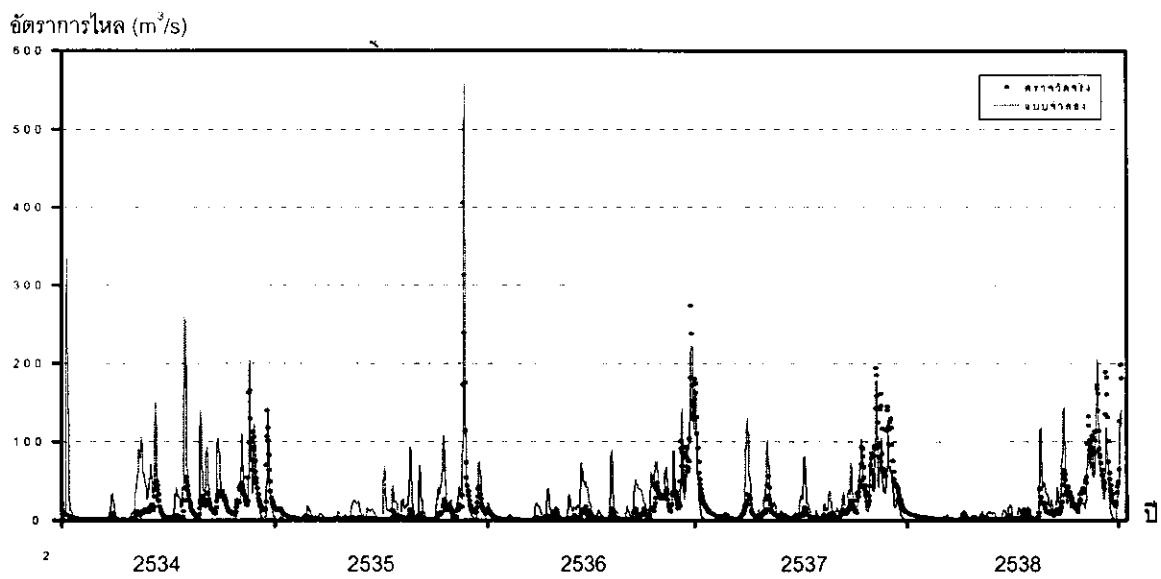
1.4 ลุ่มน้ำย่อยคลองอู่ตะเภา

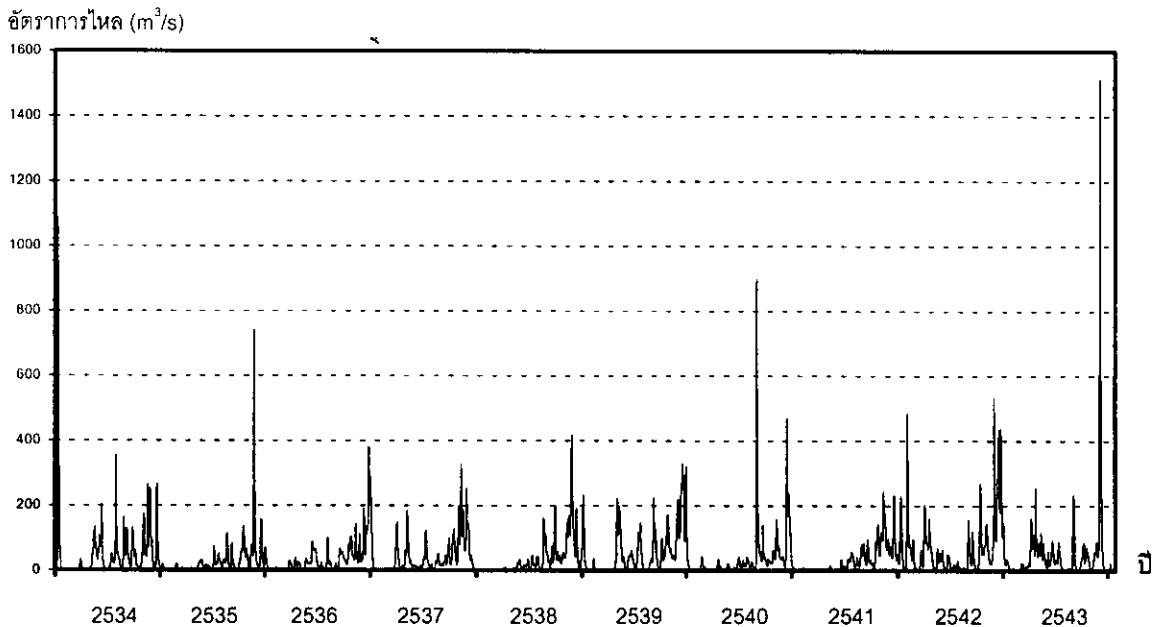
ลุ่มน้ำย่อยคลองอู่ตะเภา (ภาพประกอบ 3-14) หลังจากปรับตัวแปรของแบบจำลอง Routing ในขั้นตอนการ calibrate พบว่าค่าตัวแปร $R = 0.7$ และ $B = 0.7$ ให้ผลดีที่สุด ผลการ calibrate กับข้อมูลจากการตรวจวัดจริงในปี พ.ศ. 2534-2538 ที่สถานี X90 แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-15 และผลการ verify กับข้อมูลปี พ.ศ. 2539-2542 แสดงไว้ในภาพประกอบ 3-16

เมื่อใช้ค่าตัวแปรที่ผ่านการ calibrate และ verify ทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองอู่ตะเภา ระหว่างปี 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่า ดังแสดงในภาพประกอบ 3-17

ภาพประกอบ 3-14 ลุ่มน้ำย่อยคลองอู่ตะเภา

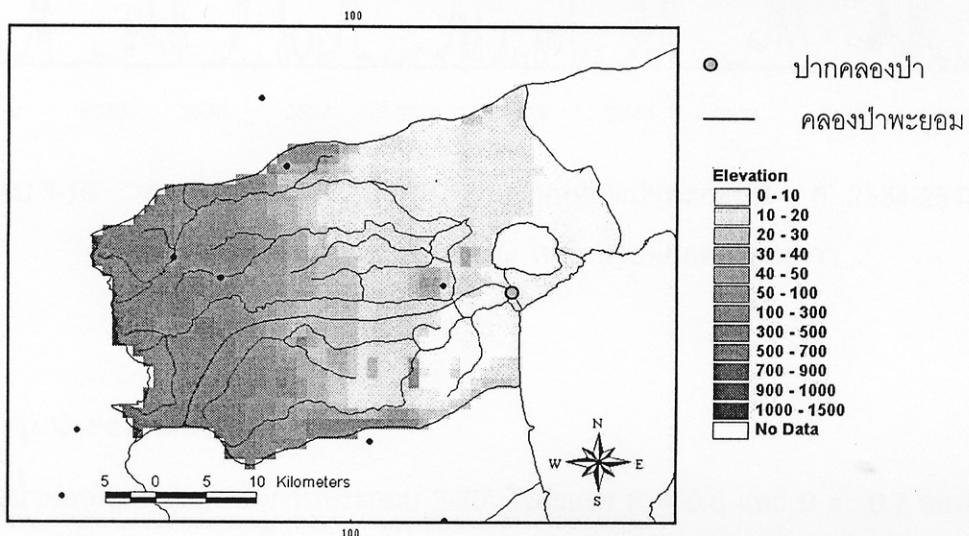
ภาพประกอบ 3-17 การทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองอู่ตะเภา ปี พ.ศ. 2534-2543

2. ลุ่มน้ำย่อยที่ไม่มีข้อมูลน้ำท่าเพื่อใช้ในการ calibrate และ verify

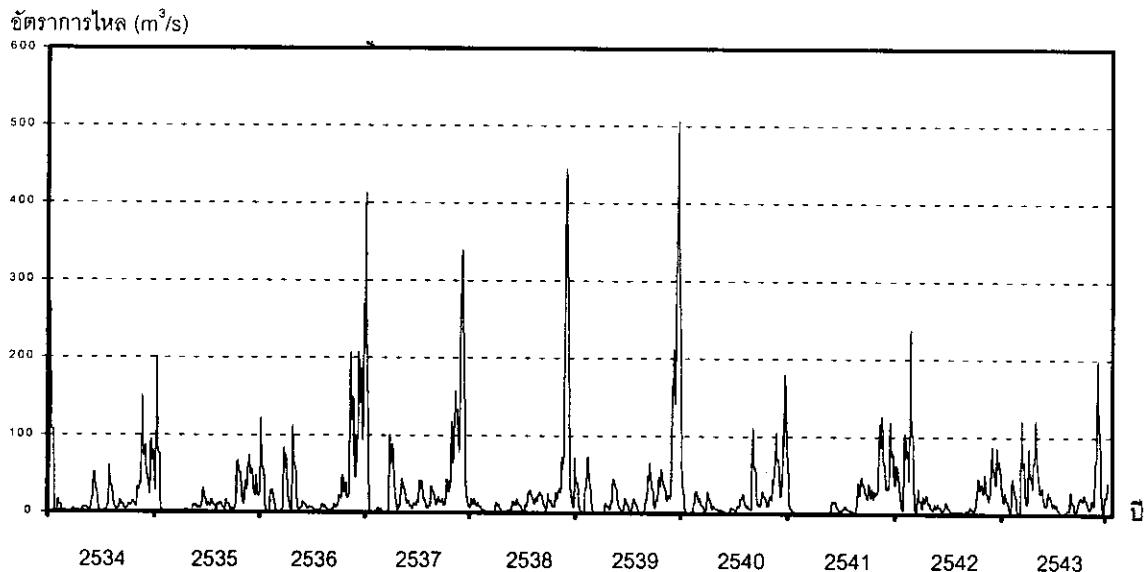
สำหรับลุ่มน้ำย่อยที่ไม่มีข้อมูลน้ำท่าในช่วงปีที่ทำการวิจัย ทำให้ไม่สามารถทำการ calibrate และ verify เพื่อหาตัวแปรของแบบจำลองลำรับลุ่มน้ำได้ ดังนั้นจึงใช้ตัวแปรของลุ่มน้ำย่อยอื่นที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกันแทน ทั้งนี้ เพราะว่าลักษณะภูมิศาสตร์ดังกล่าว อาทิ ขนาดพื้นที่ แกนยาวของลุ่มน้ำ อัตราความต่างระดับ และเส้นรอบวงของลุ่มน้ำ มีอิทธิพลอย่างมากต่อปริมาณน้ำ ในลำธาร (Taylor, 1967 ข้างล่างใน กริชพล กลินหอม, 2535) ดังนั้นจึงใช้ค่าตัวแปรของลุ่มน้ำย่อย คลองรัตภูมิ สำหรับแบบจำลองในลุ่มน้ำย่อยคลองพรุพ้อและลุ่มน้ำย่อยคลองป่าบอน เนื่องจากลุ่มน้ำ ทั้งสาม มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน คือ ทางทิศตะวันตกเป็นภูเขาลดหลั่นความสูงลงมาใน ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จนถึงทะเลสาบสงขลา ส่วนลุ่มน้ำย่อยคลองป่าพะยอมไม่มีลุ่มน้ำใดที่มีขนาด ใกล้เคียงเลย จึงใช้ค่าตัวแปรของลุ่มน้ำย่อยคลองอู่ตะเภา ซึ่งสามารถแสดงภาพลุ่มน้ำและการทำนาย ปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองต่าง ๆ ได้ดังนี้

2.1 ลุ่มน้ำย่อยคลองป่าพะยอม

ลุ่มน้ำย่อยคลองป่าพะยอม (ภาพประกอบ 3-18) ใช้ตัวแปร $R = 0.7$ และ $B = 0.7$ ของลุ่มน้ำย่อยคลองอุ่ตตะเกา ทำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองป่าพะยอมระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่าดังแสดงในภาพประกอบ 3-19

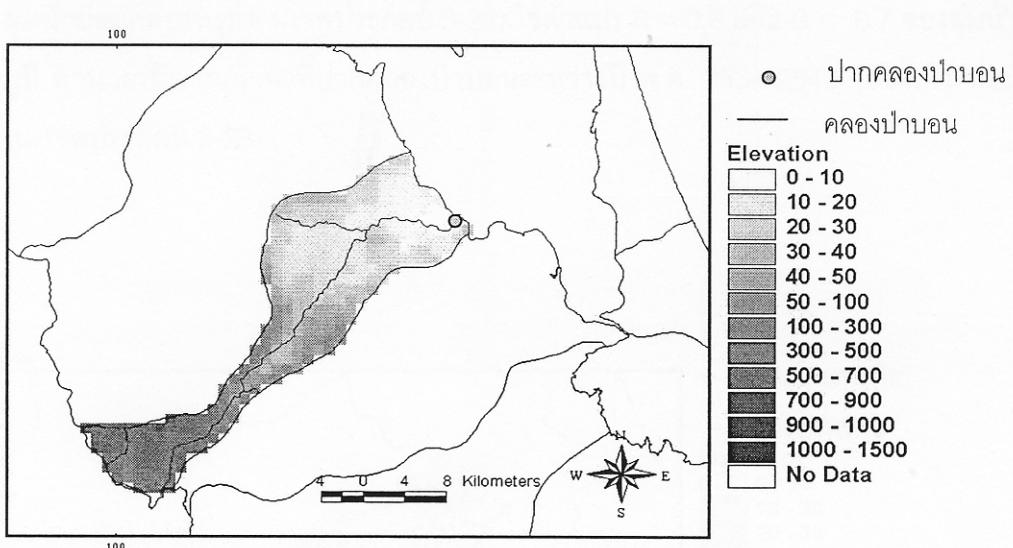
ภาพประกอบ 3-18 ลุ่มน้ำย่อยคลองป่าพะยอม

ภาพประกอบ 3-19 การคำนวณปริมาณน้ำท่าบวีเวนปากคลองป้าพะยอมปี พ.ศ. 2534-2543 โดยใช้ตัวแปรรึ่งได้จากการ calibrate ในลุ่มน้ำย่อยคลองชูตະเกา

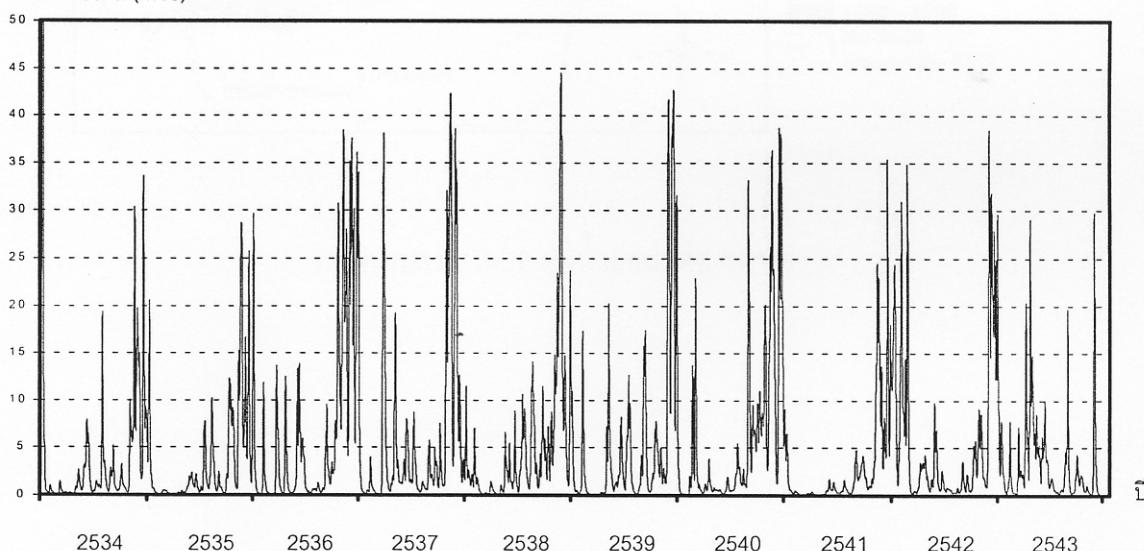
2.2 ลุ่มน้ำย่อยคลองป้าบอน

ลุ่มน้ำย่อยคลองป้าบอน (ภาพประกอบ 3-20) ใช้ตัวแปร $R = 0.6$ และ $B = 0.7$ ของลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ คำนวณปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองป้าบอนระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่า ดังแสดงในภาพประกอบ 3-21

ภาพประกอบ 3-20 ลุ่มน้ำย่อยคลองป่าบอน

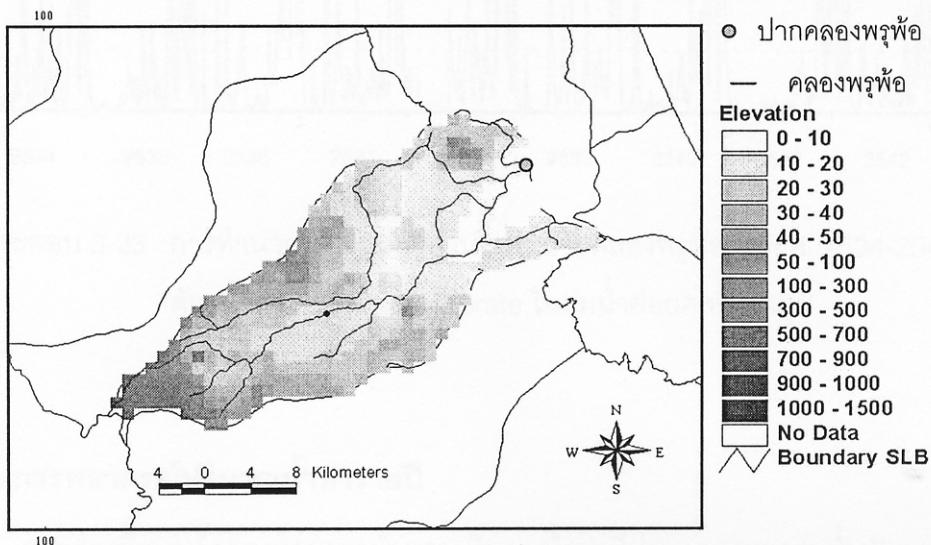
อัตราการไหล (m^3/s)

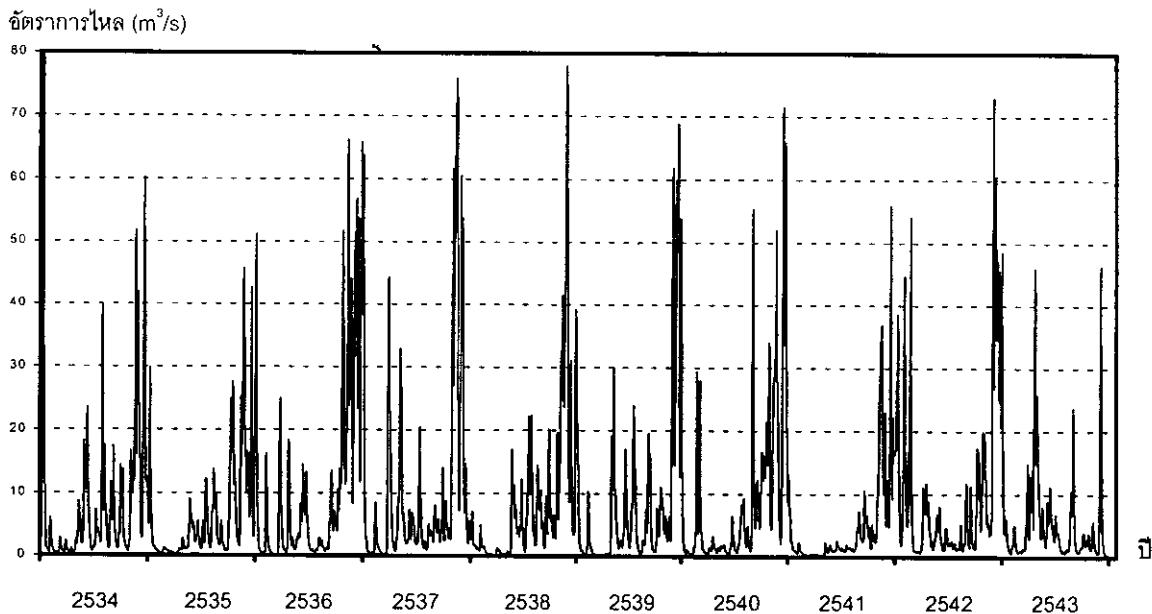
ภาพประกอบ 3-21 การทำนายปริมาณน้ำท่าบริเวณปากคลองป่าบอน ปี พ.ศ. 2534-2543 โดยใช้ตัวแปรซึ่งได้จากการ calibrate ในลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ

2.3 ลุ่มน้ำย่อยคลองพรุพ้อ

ลุ่มน้ำย่อยคลองพรุพ้อ (ภาพประกอบ 3-22) ใช้ตัวแปร $R = 0.6$ และ $B = 0.7$ ของลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ คำนายปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองป้าบอนระหว่างปี พ.ศ. 2534-2543 จะได้ปริมาณน้ำท่าดังแสดงในภาพประกอบ 3-23

ภาพประกอบ 3-22 ลุ่มน้ำย่อยคลองพรุพ้อ

ภาพประกอบ 3-23 การคำนวณปริมาณน้ำท่าบริเวณปากคลองพรุพ้อ ปี พ.ศ. 2534-2543 โดยใช้ตัวแปรซึ่งได้จากการ calibrate ในลุ่มน้ำย่อยคลองรัตภูมิ

3. ผลการพยากรณ์ปริมาณน้ำท่ารายปี

จากการที่แบบจำลองสามารถคำนวณปริมาณน้ำท่าที่ปากคลองของลุ่มน้ำย่อยทุกลุ่มน้ำได้ จึงสามารถคำนวณปริมาณน้ำท่ารายปีของลุ่มน้ำทั่วเดือนสิงหาคมผ่านตากที่ให้ลงสู่หน้าจอแสดงผลตามตาราง 3-2 แสดงปริมาณน้ำท่ารายปี ในปี พ.ศ. 2534-2543 ที่ได้จากการคำนวณโดยแบบจำลอง

ตาราง 3-2 ปริมาณน้ำท่ารายปีของลุ่มน้ำท่าเรือสถาบันกลางผังตะวันตก ในปี พ.ศ. 2534-2543 ที่ได้จากการคำนวนโดยแบบจำลอง

ปี (พ.ศ.)	ปริมาณน้ำท่า (ล้านลูกบาศก์เมตร)
2534	4,477.14
2535	3,129.59
2536	5,411.13
2537	5,115.40
2538	4,359.59
2539	5,377.69
2540	4,360.83
2541	2,948.56
2542	5,534.10
2543	3,948.03

หมายเหตุ : ขาดข้อมูลฝ่าย 2543 ในลุ่มน้ำย่อยป่าพะยอม ลุ่มน้ำย่อยนาทอม และ ลุ่มน้ำย่อยท่าเรียด

4. ผลของเปอร์เซ็นต์ sand, silt และ clay ในดินที่ได้จากการเก็บตัวอย่าง

จากการจำลองพบว่ามีข้อบกพร่องหลายประการ เนื่องจากข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลทุคัญซึ่งเป็นข้อมูลที่รวมรวมไว้ในอดีต แต่ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่ดินไปมาก จึงได้ลองทำการเก็บตัวอย่างดินมาเพื่อนำมาดอนุภาค ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการอุ่มน้ำและการซึมน้ำของดิน เมื่อเก็บตัวอย่างจากตำแหน่งต่าง ๆ ในลุ่มน้ำท่าเรือสถาบันกลางผังตะวันตก ตามเกณฑ์ซึ่งได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 12 ในบทที่ 2 (ภาพประกอบ 2-20 ในบทที่ 2) มาหาเปอร์เซ็นต์ sand, silt และ clay เพื่อซึ่งให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบของอนุภาคดินที่เกิดขึ้นเทียบกับองค์ประกอบของอนุภาคดินในปัจจุบันได้ ผลการเปรียบเทียบกับข้อมูลจากกรมพัฒนาที่ดิน (กรมพัฒนาที่ดิน, 2524; กรมพัฒนาที่ดิน, 2530; อิสร้า อนุรักษ์พงศธร และปุณณะ เผ่าศรีทองคำ, 2539; ฤทธิชาติ ศิริช่วยชู, 2542) แสดงในตาราง 3-3

โดยที่

- %SAND1,%SILT1 และ%CLAY1 = เปอร์เซ็นต์ดินจากภาคสนามในดินชั้นบน
- %SAND30,%SILT30 และ%CLAY30 = เปอร์เซ็นต์ดินจากการพัฒนาที่ดิน (กรมพัฒนาที่ดิน, 2524; กรมพัฒนาที่ดิน, 2530; อิสร้า อนุรักษ์พงศธร และบุญญา ผ่าศรีทองคำ, 2539; วุฒิชาติ ศิริช่วยสู, 2542)
- %SAND2,%SILT2 และ%CLAY2 = เปอร์เซ็นต์ดินจากภาคสนามในดินชั้นล่าง
- %SAND100,%SILT100 และ%CLAY100 = เปอร์เซ็นต์ดินจากการพัฒนาที่ดิน (กรมพัฒนาที่ดิน, 2524; กรมพัฒนาที่ดิน, 2530; อิสร้า อนุรักษ์พงศธร และบุญญา ผ่าศรีทองคำ, 2539; วุฒิชาติ ศิริช่วยสู, 2542)

ตาราง 3-3 การเปรียบเทียบชั้นดินเปลือกซีเมนต์ต่ำระดับกว่าที่อยู่ในมาตรฐานที่ศูนย์暮แสงภารตะเภา

จุดเดียว	%ต้นชั้นบนทางการเกษตร (0-20 cm.)			%ต้นชั้นบนทางการเกษตรที่ดิน (0-30 cm.)			%ต้นชั้นบนทางการเกษตร (50-70 cm.)			%ต้นชั้นบนทางการพัฒนาที่ดิน (30-100 cm.)		
	%SAND1	%SILT1	%CLAY1	%SAND30	%SILT30	%CLAY30	%SAND2	%SILT2	%CLAY2	%SAND100	%SILT100	%CLAY100
1	71	12	17	34	45	40	71	12	17	34	45	40
2	72	13	15	49	10	41	74	6	20	49	10	41
3	59	24	17	16	67	23	71	13	16	9	58	33
4	76	6	17	2	41	56	76	3	20	9	40	50
5	64	21	15	67	17	16	82	5	13	53	12	35
6	57	25	18	30	42	28	75	9	16	11	30	59
7	0	0	0	31	45	25	83	6	11	45	54	31
8	71	14	15	18	67	15	64	10	27	5	46	49
9	73	13	15	14	70	17	77	9	14	6	45	49
10	71	16	13	10	10	80	60	16	24	10	10	80
11	64	28	8	24	61	15	87	5	8	15	41	44
12	84	6	10	67	17	16	84	4	12	53	12	35
13	66	10	24	71	23	7	77	11	12	51	14	35
14	80	12	8	49	10	41	88	4	8	49	10	41
15	95	2	3	69	23	9	96	2	3	62	21	17
16	74	12	14	52	30	38	94	1	5	25	27	48
17	68	19	13	58	40	2	62	18	20	58	30	12
18	67	23	10	58	40	2	68	23	9	58	30	12
19	79	9	12	68	20	12	82	12	6	57	17	26
20	70	14	15	32	30	38	74	10	16	25	27	48
21	68	2	30	12	62	26	76	3	21	23	39	39